

ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Матеріали

**53-ї науково-методичної конференції
викладачів і аспірантів**

**«Сучасні освітні технології та інноваційні методики
навчання в підготовці здобувачів вищої освіти: досвід та
перспективи»**

**23-24 лютого 2022 року
м. Полтава**

УДК 378.147

М 34

Редакційна колегія:

Дорошенко Андрій, начальник навчального відділу, к.е.н., доцент

Колесніченко Ірина, методист II категорії навчального відділу

Бурлака Олена, методист навчального відділу

Зінченко Валерія, секретар навчального відділу

Ком'ютерний набір – автори тез

Комп'ютерна верстка – **Зінченко Валерія**

***Відповідальність за правильність наведених статистичних даних,
фактів та посилань на інформаційні джерела несуть автори тез***

Матеріали 53-ї науково-методичної конференції викладачів і аспірантів «Сучасні освітні технології та інноваційні методики навчання в підготовці здобувачів вищої освіти: досвід та перспективи». м. Полтава: ПДАУ, 2022. – 216 с.

ФАКУЛЬТЕТ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ.....	142
Академічна мобільність здобувачів вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку <i>Дорошенко Андрій, к.е.н., доцент; Єгорова Олена, к.е.н., доцент; Кончаковський Євген, к.е.н., доцент</i>	142
Використання результатів неформальної та інформальної освіти при підготовці здобувачів вищої освіти за спеціальністю 072 Фінанси, банківська справа та страхування <i>Чумак Валентина, к. е. н., доцент; Безкровний Олександр, к. е. н., доцент; Бражник Людмила, к. е. н., доцент</i>	143
Використання технічних можливостей платформи moodle під час дистанційної освіти <i>Єрмолаєва Марина, к.е.н., доцент</i>	146
Дидактичні ігри як метод активізації пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти <i>Подлєсна Ганна, к. псих. н., доцент</i>	148
Досвід викладання лабораторних занять з використанням програми віддаленого доступу AnyDesk в умовах дистанційного навчання <i>Грибовська Юлія, к.е.н., доцент; Ходаківська Лілія, к.е.н., доцент</i>	151
Досвід та перспективи використання інноваційних методів навчання при викладанні облікових дисциплін <i>Мац Тетяна, к.е.н., доцент; Красота Олена, к.е.н., доцент</i>	153
Ефективні способи навчання в опануванні дисциплін контрольного профілю <i>Пономаренко Оксана, к.е.н., доцент; Пилипенко Катерина, д.е.н., професор</i>	155
Інноваційні методи навчання - основа модернізації університетської освіти <i>Черненко Ксенія, к.е.н.</i>	157
Інтеграція цифрових технологій у традиційне навчання <i>Кононенко Жанна, к.е.н., доцент; Чіп Людмила, к.е.н., доцент</i>	159
Інтелектуально-конкурентні ігри як основоположний засіб всебічного розвитку творчої активності здобувачів вищої освіти <i>Ліпський Роман, к.е.н, доцент</i>	162
Методика викладання облікових дисциплін в дистанційному форматі <i>Кулик Вікторія, д.е.н., професор; Пилипенко Катерина, д.е.н., професор</i>	164
Особистісний підхід до навчання в сучасних суспільних реаліях <i>Капаєва Людмила, к. е. н., доцент</i>	165
Переваги дуальної лекції як інтерактивного методу навчання <i>Тютюнник Юрій, к.е.н., доцент; Рудич Алла, к.е.н., доцент; Песцова-Світалка Оксана, к.е.н., доцент</i>	167
Практична підготовка фахівців з обліку – сучасні виклики та перспективи <i>Левченко Зоя, к. е. н., доцент; Тютюнник Світлана, к. е. н., доцент; Дугар Тетяна, к. е. н., доцент</i>	169
Проблеми дистанційної освіти та шляхи їх вирішення <i>Мокієнко Тетяна, к.е.н., доцент; Прийдак Тетяна, к.е.н., доцент; Сіренко Олена, к.е.н.</i>	172
Синергетичний потенціал сучасних педагогічних технологій <i>Шейко Сергій, к. філос. н., доцент</i>	174
Сучасні інноваційні методики навчання у вищій освіті <i>Бурлака Олена, методист; Колесніченко Ірина, методист II категорії; Пастрома Людмила, методист; Браславець Тетяна, керівник виробничої практики</i>	175
Сучасні інноваційні освітні технології у закладах вищої освіти <i>Томілін Олексій, д. е. н., доцент</i>	177
Сучасні методи викладання іноземних мов <i>Воловик Лариса, к.філол.н., доцент</i>	179

Одночасно слід відмітити за таких умов необхідна чітка домовленість між закладами партнерами щодо особливостей такого навчання та умов приєднання до занять в дистанційному форматі.

Отже слід відмітити, що в сучасних умовах академічна мобільність виступає одними із чинників підвищення якості вищої освіти (обмін досвідом та підвищення конкуренції) а використання дистанційних технологій навчання істотно розширює географію її застосування.

Список використаних джерел:

1. Вікторов В. Нові моделі управління освітою: [Процес перетворень у системі управління освітою України відповідно до вимог Болонського процесу] / В. Вікторов // Вища освіта України. – 2005. – № 2. – С. 66-71.

2. Данилишин М. Оболонювання: [Погляд на приєднання України до Болонського процесу: труднощі приєднання] / М. Данилишин // Всеукраїнська технічна газета. – 2005. – № 27 (7 липня). – С. 8-9.

3. Інтернаціоналізація освітнього та наукового процесів в Ужгородському національному університеті як складова стратегії розвитку вишу / М. Лендзел [та ін.] // Міжнародний науковий вісник: збірник наукових праць [ред. кол. І. В. Артьомов (голова) та ін.] – Ужгород: ДВНЗ «УжНУ», 2015. – Спецвип. 1(10). – 440 с.

ВИКОРИСТАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НЕФОРМАЛЬНОЇ ТА ІНФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 072 ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ

Чумак Валентина, к. е. н., доцент;

Безкровний Олександр, к. е. н., доцент;

Бражник Людмила, к. е. н., доцент

Глобальні проблеми в суспільстві надають особливої гостроти завданням розвитку людини як суб'єкта соціальної творчості, як особистості, що володіє високим рівнем інтелектуальної та творчої активності.

Сучасні можливості для освіти і навчання практично необмежені як у часі, так і в просторі. Окремі особи навчаються і здобувають нові вміння, навички і компетенції не лише у традиційному навчальному форматі, тобто в аудиторіях (формальна освіта), а все більше за їх межами. Важливі знання здобуваються на роботі, через участь у діяльності громадських організацій чи у віртуальному просторі завдяки Інтернету та мобільним пристроям як індивідуально, так і спільно з іншими членами суспільства.

Розвиток теорії формальної освіти веде свій початок від Дж. Локка (XVII ст.), І. Г. Песталоцці, І. Канта та ін (XVIII–XIX ст.). До феномену неформальної та інформальної освіти, за твердженням А. Гончарука та С. Яблокова, в Європі звернулися наприкінці XIX ст., при цьому виокремивши дві основні концепції: власне європейську та американську. В основі американської концепції лежить той факт, що неформальна освіта розвивається виходячи з пізнавальних потреб людей, які вимагають для їх задоволення все нових і різноманітних освітніх

послуг. В свою чергу європейська концепція розглядає формальну, неформальну та інформальну освіту як парадигму освіти протягом усього життя [2; 5].

В Україні в процесі формування політики в галузі освіти довгий час враховувалася лише формальна освіта, а іншим двом категоріям не надавалося достотної уваги.

Освіта впродовж життя робить неформальну та інформальну освіту рівноправними учасниками процесу навчання. Особливості організації неформальної освіти, її гнучкість дають змогу розв'язувати найрізноманітніші освітні завдання: проблеми професійної підготовки дорослих, створення демократичного суспільства, виховання громадянина тощо.

Сучасний підхід до формування єдиного світового освітнього простору для демократичної освіти ґрунтується на самотійному незалежному мисленні особистості, її готовості до прийняття й розуміння думки іншого. Такому підходу найбільше сприяє неформальна та інформальна освіта, що забезпечує відродження традицій громадянської освіти, провідних шляхів подолання проблеми соціального та освітнього відчуження певних категорій населення, перенесення ідеї особистісного самовдосконалення та саморозвитку у нові контексти.

Розширення застосування неформальної та інформальної освіти, на думку Л. Ніколенко та В. Бахуришина, насамперед, має сприяти становленню демократизації, розвитку громадської активності та лідерства, вирішенню проблеми дозвілля молоді, дорослих та літніх осіб, можливості швидко реагувати на потреби ринку праці та послуг, зростанню мотивації учасників навчально-виховного процесу, поєднанню свободи і відповідальності, можливості самотійного вибору часу, місця і тривалості навчання [1, 3].

Спираючись на чинну нормативну бази у сфері вищої освіти у Положенні про порядок визнання результатів навчання, набутих у неформальній та інформальній освіті, здобувачами вищої освіти Полтавського державного аграрного університету узагальнено визначення формальної, неформальної та інформальної освіти.

Так, згідно даного Положення формальна освіта – це освіта, яка здобувається за освітніми програмами відповідно до визначених законодавством рівнів освіти, галузей знань, спеціальностей і передбачає досягнення здобувачами вищої освіти визначених стандартами освіти (освітніми програмами) результатів навчання відповідного рівня освіти та здобуття кваліфікацій, що визнаються державою. Відповідно неформальна освіта являє собою освіту, яка здобувається, як правило, за освітніми програмами та не передбачає присудження визнаних державою освітніх кваліфікацій за рівнями освіти, але може завершуватися присвоєнням професійних та/або присудженням часткових освітніх кваліфікацій, тоді як інформальна освіта – це освіта, яка передбачає самоорганізоване здобуття особою певних компетентностей, зокрема під час повсякденної діяльності, пов'язаної з професійною, громадською або іншою діяльністю, родиною чи дозвіллям [4].

Здобувачі вищої освіти за освітньо-професійною програмою Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів поряд із формальною освітою також вдаються до самоорганізованого навчання, тобто доповнюють та урізноманітнюють, визначений освітньою програмою, відповідних перелік програмних результатів.

Втілення в життя елементів інформальної освіти відбувається, в основному, шляхом участі в міжнародних та всеукраїнських науково-практичних та науково-методичних конференціях, круглих столах, результатом чого є отримання сертифікатів учасника та публікація тез доповідей. Окрім того, окремі здобувачі вищої освіти можуть публікувати результати своїх наукових досліджень у фахових виданнях України та міжнародних виданнях, приймати участь у підготовці монографій, проходити тренінги, семінари, вебінари, тематика яких є дотичною до змісту обов'язкових освітніх компонент освітньо-професійної програми відповідного рівня вищої освіти.

Визнання результатів навчання набутих у неформальній та інформальній освіті відбувається за заявою здобувача вищої освіти та за наявності документів, що підтверджують факт таких здобутків (сертифікат, копія наукової публікації, протокол засідання комісії, кваліфікаційне свідоцтво, диплом тощо).

Визнання результатів навчання, набутих у неформальній та інформальній освіті, розповсюджується лише на обов'язкові освітні компоненти освітньої програми або їх частини.

Для реалізації даної процедури розпорядженням декана факультету створюється комісія, яка на своєму засіданні, спираючись на наявні документи, приймає рішення стосовно визнання та перезарахування здобутків здобувачів вищої освіти набутих одночасно з формальною освітою в університеті. Протягом першого семестру поточного навчального року відбулося 2 засідання таких комісій, де було сукупно розглянуто 10 заяв здобувачів вищої освіти за освітньо-професійною програмою Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів. За підсумками засідань було визнано та перезараховано частини (окремі теми) обов'язкових освітніх компонент, зокрема, «Банківський менеджмент» на магістерському рівні та «Податкова система» і «Фінанси підприємств» – на бакалаврському рівні. Протоколи засідань комісій з визнання та перезарахування результатів навчання, набутих у неформальній та інформальній освіті були розглянуті та схвалені на засіданнях кафедри фінансів, банківської справи та страхування, що є випусковою за означеними освітньо-професійними програмами.

В цілому можна зазначити, що визнання знань, одержаних у результаті інформального і неформального навчання є стимулюючим фактором для розвитку, як наукових здібностей здобувачів вищої освіти, так і набуття ними окремих професійних навичок ще до завершення навчання в університеті. В більш далекоглядній перспективі – це перший крок на шляху підтримки молодих непрацевлаштованих осіб, що шукають першу роботу чи мають

невеликий професійний досвід, завдяки підвищенню цінності їхніх умінь, навичок і компетенцій, набутих у різних середовищах та наближенню їх до нових можливостей навчання і працевлаштування.

Список використаних джерел:

1. Бахрушин В. Неформальна та інформальна освіта: навіщо вони нам потрібні? URL: <http://education-ua.org/ua/articles/872-neformalna-tainformalna-osvita-navishcho-voni-nam-potribni> (дата звернення 17.01.2022 р.).

2. Гончарук А. Неформальна освіта дорослих у країнах ЄС. Педагогічні науки. 2012. № 54. С. 31–36.

3. Ніколенко Л. Науково-методичний супровід формальної, неформальної та інформальної освіти дорослих URL: http://umo.edu.ua/images/content/nashi_vydanya/pislya_dyplom_osvina/1_2016/%D0%9D%D0%98%D0%9A%D0%9E%D0%9B%D0%95%D0%9D%D0%9A%D0%9E.pdf (дата звернення 20.12.2021 р.).

4. Положення про порядок визнання результатів навчання, набутих у неформальній та інформальній освіті, здобувачами вищої освіти Полтавського державного аграрного університету URL: <https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/node/5555/polozhennyaaproporyadokvyznannyarezultatnavchannyanabutyhuneformalniytainformalniyosvitizdobuvacham.pdf> (дата звернення 17.01.2022 р.).

5. Яблоков С. Інтеграція формального, неформального та інформального навчання в навчанні англійської мови. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. 2018. № 1 (75). С. 108–122.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ПЛАТФОРМИ MOODLE ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Єрмолаєва Марина, к.е.н., доцент

В останні роки все більшого розповсюдження набуває дистанційна освіта здобувачів вищої освіти. На це існує ряд об'єктивних причин, ігнорувати які неможливо. В першу чергу застосування дистанційних технологій навчання пов'язане з необхідністю здійснювати навчальний процес в умовах пандемії. З іншого боку використання дистанційних технологій освіти надає можливість надання освітніх послуг здобувачам освіти, які навчаються за заочною формою або для тих студентів, які навчаються за індивідуальним графіком з об'єктивних причин.

На теперішній час існує багато різних освітніх платформ, за допомогою яких є можливість надавати освітні послуги дистанційно, наприклад дистанційна платформа GOOGLE CLASSROOM, MOODLE, PROMETHEUS, ED-ERA тощо. Крім того сучасні технології дозволяють проводити навчальні заняття в режимі он-лайн за допомогою застосунків ZOOM, GOOGLE MEET та інших. Перевагою таких платформ і сервісів є можливість безкоштовного використання їх базових версій.

Дистанційні технології надають можливість отримати доступ до навчальної інформації в будь-якому місці перебування здобувача вищої освіти, що надає йому можливості одержання освітньої послуги, незважаючи на обставини. Здобувач вищої освіти має можливість отримати навчальні

Наукове видання

МАТЕРІАЛИ

53-ї науково-методичної конференції

викладачів і аспірантів

**«Сучасні освітні технології та інноваційні методики навчання в
підготовці здобувачів вищої освіти: досвід та перспективи»**

Підп. до друку 11.02.2022. Формат 60х90 ¹/₁₆. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 14. Обл.-вид. арк. 0,7. Тираж 110 пр. Зам. 1.
Гарнітура Times New Roman Cyr.

Видання та друк – Редакційно-видавничий відділ Полтавського державного аграрного університету
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2174 від 26.04.2005 р.
Адреса: 36003, м. Полтава, вул. Сковороди, 1/3.